

Petrarca: LIRIKA

- dvojnost: sladko grenko, milo tožno, smrt Ž, žar in led – petrarkizem postane obvezni del lirične izpovedi
- Laura poročena ženska; njeno ime je odkrival v besednih igrach *l'aura* (sapica), povzdignjena kot boginja

soneti

1.

bralca prosi za odpuščanje za svojo lj, kesa za nekdanje lj blodnje, slast mine kot sanje

3.

zadela ga je Amorjeva puščica, vendar je bila to samo enostranska lj, Laure ni bil vreden

9

Lauro primerja s soncem; ona je pesniško sonce zanj, vendar mu nikdar ne prikliče pomladi

12

upa, da bo doživel starost, tudi Laura, in ji bo lahko takrat zaupal svojo lj in ona bo mogoče takrat bolj sočutna

15

mora na pot, težko se oddaljuje od svoje ljubezni, potolaži se, češ da je odrekanje prava pot k lj

19

nekateri živali lahko živijo ob soncu, druge samo ponoči; on ne vzdrži Laurinega pogleda, toda njen pogled ga privlači, kot vešča se približuje luči

61 – O, blažen bodi čas pomladnih dni

blagoslavlja čas, ko jo je uzrl, bolečine zaradi neuslišane lj, solze in vzdihe in edino misel na njo

65

Amorja prosi, da bi tudi pri Lauri vnel takšen ogenj kot pri njem

84

ali so krive oči ali srce, da se je zaljubil; vseeno kdo, zdaj mora sam nositi breme in trpeti

250

v sanjah se mu prikaže in mu pove, da je nikoli več ne bo videl na zemlji